

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 9. märtsil 2012 — Google Spain, S.L. ja Google, Inc. versus Agencia de Protección de Datos (AEPD) ja Mario Costeja González

(Kohtuasi C-131/12)

(2012/C 165/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Google Spain, S.L. ja Google, Inc.

Vastustajad: Agencia de Protección de Datos (AEPD) ja Mario Costeja González

Eelotsuse küsimused

1. Mis puudutab direktiivi 95/46/EÜ⁽¹⁾ ja sellest tulenevalt Hispaania andmekaitseenormistiku territoriaalset kohaldamist, siis:

1.1. Kas seda tuleb tõlgendada nii, et on olemas „tegevuskoht” direktiivi 95/46/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti a mõttes, kui on täidetud üks või mitu järgmistest eeldustest:

— kui otsingumootorit käitav ettevõtja avab liikmesriigis kontori või tütarettevõtja, mille tegevuse eesmärk on otsingumootori reklaamipinna turustamine ja müük ja mille tegevus on suunatud selle riigi elanikele

või

— kui emettevõtja nimetab selles liikmesriigis asuva tütarettevõtja oma esindajaks ja vastutavaks töötlejaks kahe konkreetse kataloogi osas, mis on seotud sellelt ettevõtjalt reklaami ostnud klientide andmetega

või

— kui liikmesriigis asuv kontor või tütarettevõtja annab väljaspool Euroopa Liitu asuvale emettevõtjale üle puudutatud isikute ja pädevate asutuste andmekaitsega seotud taotlused ja päringud, isegi kui selline koostöö on vabatahtlik?

1.2. Kas direktiivi 95/46/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et kasutatakse „vahendeid, mis paiknevad kõnealuse liikmesriigi territooriumil”,

kui otsingumootor kasutab selle liikmesriigi serverites asuvate veebilehtede lokaliseerimiseks ja indekseerimiseks ämblikke ja roboteid

või

kasutab liikmesriigi domeeninime ja suunab otsinguid ja tulemusi selle liikmesriigi keele alusel?

1.3. Kas indekseeritud andmete ajutist säilitamist interneti otsingumootorite poolt saab pidada „vahendite kasutamiseks” direktiivi 95/46/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti c mõttes? Kui vastus viimati esitatud küsimusele on jaatav, siis kas saab asuda seisukohale, et see seose kriteerium on täidetud, kui ettevõtja keeldub konkurentsi ettekäändel avalikustamast, kus ta neid andmeid säilitab?

1.4. Ilma et see mõjutaks eelmistele küsimustele antavat vastust ja eelkõige juhul, kui Euroopa Liidu Kohus peaks leidma, et direktiivi artikli 4 järgsed seose kriteeriumid ei ole täidetud, siis kas

andmekaitse direktiivi 95/46/EÜ tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 8 arvestades kohaldada liikmesriigis, kus asub konflikti raskuskese ja kus on võimalik Euroopa Liidu kodanike õigusi tõhusaimalt kaitsta?

2. Mis puudutab otsingumootorite tegevust sisupakkujana seoses andmekaitse direktiiviga 95/46/EÜ:

2.1. Kas ettevõtja Google interneti otsingumootori tegevust sisupakkujana, mis seisneb kolmandate isikute poolt veebis avaldatud või üles pandud teabe lokaliseerimises, automaatses indekseerimises, ajutises säilitamises ja lõpuks selle internetikasutaja käsutusse andmises teatavas tähtsuse järjekorras, tuleb juhul, kui see teave sisaldab kolmandate isikute isikuandmeid,

tõlgendada nii, et see on hõlmatud direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 punktis b sisalduva mõistega „andmete töötlemine”?

2.2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas seoses eespool kirjeldatud tegevusega tuleb direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 punkti d tõlgendada nii, et Google'i otsingumootorit haldav ettevõtja on selle indekseeritud veebilehtedel sisalduvate isikuandmete „vastutav töötleja”?

2.3. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas riiklik andmekaitse inspeksioon (käesoleval juhul Hispaania Andmekaitse Inspeksioon) võib direktiivi 95/46/EÜ artikli 12 punktis b ja artikli 14 punktis a sätestatud õiguste kaitseks nõuda otse ettevõtja Google otsingumootorilt, et viimane kõrvaldaks oma otsingutulemuste indeksist kolmanda isiku avaldatud teabe, pöördumata eelnevalt või samaaegselt selle veebilehe haldaja poole, kus kõnealune teave asub?

2.4. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas see välistab otsingumootorite kohustuse neid õigusi kaitsta, kui isikuandmeid sisaldava teabe on õiguspäraselt avaldanud kolmas isik ja see on jätkuvalt üleval esmase avaldamise veebilehel?

3. Järgmine küsimus puudutab seda, millise ulatusega on õigus sulgemisele/õigus esitada vastuväiteid seoses õigusega olla unustatud:

3.1. Kas seda tuleb tõlgendada nii, et õigus andmete kustutamisele ja sulgemisele, mida reguleerib direktiivi 95/46/EÜ artikli 12 punkt b, ja õigus esitada vastuväiteid, mida reguleerib sama direktiivi artikli 14 punkt a, hõlmavad endas seda, et puudutatud isik võib pöörduda otsingumootori poole, et takistada tema isiku kohta käiva ja kolmanda osapoole veebilehel avaldatud teabe indekseerimist, tuginedes oma soovile, et internetikasutajad ei saaks tutvuda tema kohta käiva teabega, kui see võib teda kahjustada või kui ta soovib olla unustatud, ehkki küsimuse all on teave, mille kolmas osapool on õiguspäraselt avaldanud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31, ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 19. märtsil 2012 — Pensionsversicherungsanstalt versus Peter Brey

(Kohtuasi C-140/12)

(2012/C 165/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Pensionsversicherungsanstalt

Vastustaja: Peter Brey

Eelotsuse küsimus

Kas tasanduslisa tuleb käsitada „sotsiaalabina” Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

23. märtsil 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-143/12)

(2012/C 165/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Wilms ja S. Petrova)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik jättis vastavalt IPPC direktiivi artiklitele 6 ja 8 väljastamata load ning olemasolevad load läbi vaatamata ja vajaduse korral need ajakohastamata ning tagamata, et kõik olemasolevad käitised tegutsevad vastavuses artiklite 3, 7, 9, 10 ja 13, artikli 14 punktide a ja b ning artikli 15 lõike 2 nõuetega, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivi 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (IPPC direktiiv) ⁽¹⁾ artikli 5 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Vastavalt IPPC direktiivi artikli 5 lõikele 1 võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tagamaks, et pädevad asutused hoolitsevad artiklite 6 ja 8 kohaste lubade abil või tingimuste uuesti läbivaatamise või vajaduse korral nende ajakohastamise abil selle eest, et olemasolevad käitised tegutsevad vastavuses artiklite 3, 7, 9, 10 ja 13, artikli 14 punktide a ja b ning artikli 15 lõike 2 nõuetega hiljemalt 30. oktoobril 2007.